

Marije Geursen:
'Embrace Holland' (2006)

Verzaagde klomp als armband

Sieraad 2006 is geen gewone beurs. Het zijn hier niet de galleries die de sieraden verkopen, maar de ontwerpers zelf, en dat maakt het beursbezoek tot een bijzondere ervaring. In 2001 startte Sieraad als onderdeel van de Art Twente met zo'n twintig sieraadkunstenaars. Zowel bij de ontwerpers als het publiek bleek er behoefte te zijn aan een platform voor sieraadkunst en daarom organiseerden Astrid Berens en Maarten Bodt een gespecialiseerde beurs. Nu wordt het eerste lustrum gevierd in de Amsterdamse RAI met werk van ruim zeventig sieraadkunstenaars uit binnen- en buitenland.

Het aanbod van de editie 2006 varieert van ambachtelijke edelsmeedkunst tot experimentele kunstsieraden van onconventionele materialen. Zo maakt Mecky van den Brinck zogenaamde schervencolliers, ontwerpt Suzanne Esser sieraden van ebbenhout en verwerkt Peggy Bannenberg eierschaal van verschillende vogelsoorten in haar colliers. De Nederlandse ontwerp top schittert vooralsnog door afwezigheid, maar buitenlandse ontwerpers melden zich in groten getale en zorgen voor een spannend aanbod. Zo verkoopt Otro Diseño gedurfde sieraden van dertig ontwerpers uit Latijns-Amerika, China, Japan en Australië. Daarnaast is er ook 'grootzilver' te zien, gehamerd vaatwerk in een hedendaagse vormgeving, en tonen horlogemakers hun kunnen.

Het thema traditie is weer salonfähig. Twintig, dertig jaar geleden had je er niet aan moeten denken. In de 20ste eeuw leek de wereld maakbaar en ook de (kosmopolitisch ingestelde) kunst zou zich ontwikkelen naar een steeds hoger niveau. Alles draaide om vernieuwing. En tot eind jaren zeventig was alles gericht op de toekomst. Toen keerde het tij. De wereldwijde veranderingen gaan zo snel dat mensen houvast zoeken in de geschiedenis en de geborgenheid van de lokale cultuur. Kunstenaars herontdekken het verleden ook en laten zich inspireren door plaatselijke tradities zoals de streekdracht.

'Het Nederland zoals we dat kennen, met polders, dijken en gras, is gebouwd door mensen op klompen', stelt Marije Geursen, die op humoristische wijze een ode brengt aan dit cultuurgood. Onder het motto 'Embrace Holland' verzaagde ze houten klompen tot schijven die je kunt dragen als armband en bewaren in een geitenwollen sok.

De Duitse Sabine Lang blaast de uitsterven-

de klederdracht van boerinnen op het Duitse Noord-Friese eiland Föhr nieuw leven in. Ze maakte een variant op het monumentale borststuk met schakelkettingen, waarbij ze het zware glanzende zilver door het ijle doorzichtige kunststof verving. *Against Vanishing into the Air* houdt niet alleen de traditie levend, maar is eigentijds en draagbaar, en komt ook op een T-shirt prachtig tot zijn recht.

De Griekse Christina Karababa woont in Duitsland en ook zij ging op zoek naar haar roots. Als uitgangspunt koos zij een 19de-eeuwse rijkversierde dubbele gesp uit de collectie van het Nationaal Historisch Museum in Athene. In Karababa's *Porpi 2* maakt het geniale monnikenwerk van weleer plaats voor de verworvenheden van de digitale techniek: Rapid Prototyping, waarbij computerbeelden worden omgezet in een driedimensionaal prototype.

De Japanner Momoko Kumai is zoon van een kimonomaker en zoekt met zijn mosachtige broze zilver en gouden broches aansluiting bij deze traditie, met de cyclus van de natuur als onuitputtelijke bron van motieven.

Joke Dubbeldam en Carla Nuis spelen in op de symboliek van sieraden en ontwerpen eigentijdse rouwsieraden. 'In de 20ste eeuw hebben wij ons ontdaan van de dwingende regels van het rouwen. Met het afschrijven hiervan hebben wij rouwenden de kans ontomen om fysiek uiting te geven aan hun kwetsbaarheid', schrijft Dubbeldam. Zij ontwierp een ontroerende hanger, met op de voorkant een motief van een afgestorven kamperfoelie in geroest staal. En de bloeiende zilveren kamperfoelie op het achtervlak roept, als een echo, de bloei weer in de herinnering. Carla Nuis illustreert de vergankelijkheid met een collier van broze houtskool, dat verwijst naar de gitten van de 19de-eeuwse rouwsnoeren in de Zeeuwse klederdracht. *Necklace in C Amorphous* luidt de titel, met de 'C' van Carbon (koolstof), de vergankelijke versie van diamant. Zo blijkt de traditie een bron van vernieuwing te kunnen zijn. ■

ANNE BERK

Sieraad 2006

7 t/m 10 december in RAI Amsterdam
Info: 0548-366860 of www.sieraad2006.nl

OP SIERAADBEURS BLIJKT DE TRADITIE EEN BRON VAN VERNIEUWING TE ZIJN